

مقدمهٔ مترجم

در سالهای اخیر، به ویژه پس از آغاز انقلاب فرهنگی، جغرافیای ایران بیشتر جنبهٔ کاربردی یافته است. مقالات ارائه شده در سمینارها و مجلات، حاکی از گسترش فزایندهٔ این گرایش در میان جغرافی دانان ایران است؛ رشد این تفکر، علاوه بر روند جهانی جغرافیا، از نیاز درونی و اولیهٔ جامعهٔ ما نشئت می‌گیرد: اوضاع اقتصادی و اجتماعی کنونی ایران ایجاب می‌کند که همهٔ علوم و از جملهٔ جغرافیا، در جهت کاربردی شدن قدم بردارند و تا حد امکان مشکلات جامعه را حل کنند. تنها از این طریق است که می‌توان جامعه و کشوری مستقل و خودکفا به وجود آورد. توسعهٔ جنبهٔ کاربردی جغرافیا در واقع، پیاده کردن عملی مفاهیم و اصول علم جغرافیا در میدان عمل و آزمودن توانایی آن در خدمت به انسان، یعنی رسیدن به هدف نهایی است.

وظیفهٔ محقق جغرافیاست که این مسائل را شناسایی کند و از طریق علمی و منطقی در پاسخگویی و چاره‌جویی برای آنها بکوشد. این مهم، در مرحلهٔ اول به جمع‌آوری داده‌های صحیح و دقیق نیازمند است. داده‌های واقعی و صحیح در محیط جغرافیایی و در پدیده‌های درون این محیط قرار دارد. جغرافی دان، به منظور جمع‌آوری این نوع داده‌ها، باید شخصاً به آنها مراجعه و از نزدیک آنها را مشاهده کند و در این صورت است که می‌تواند اصول علم جغرافیا را بیازماید. به عبارت دیگر: آزمایشگاه جغرافیا، طبیعت است؛ آنچاست که قوانین و نظریه‌های فضایی جغرافیا شکل می‌گیرد و آزموده می‌شود. برای هیچ مسئلهٔ فضایی بدون جمع‌آوری داده‌های مکانی چاره‌جویی نمی‌شود و این جمع‌آوری به صورتهای مختلف انجام می‌گیرد. ساده‌ترین روشها، مراجعةٌ مستقیم به طبیعت و مشاهدهٔ عینی و اندازه‌گیری آنهاست. جمع‌آوری اطلاعات از طریق مشاهدهٔ عینی از مناطق دوردست و در مقیاسهای بسیار بزرگ، برای همهٔ محققان امکان‌پذیر نیست. به منظور برطرف کردن این مشکل، از وضعیت این مناطق با استفاده از ماهواره‌ها و هواپیماها

تصویربرداری می‌شود. این تصویرها و عکسها، در واقع به صورت سه‌بعدی است و جغرافی دان می‌تواند بسیاری از اطلاعات مورد نیاز را از روی آنها استخراج کند، بدون اینکه کمترین صدمه‌ای به دقت و صحت آنها وارد شود.

در تحقیقات وسیع و منطقه‌ای، اطلاعات لازم از روی عکس‌های هوایی و تصویرهای ماهواره‌ای استخراج می‌شود، اما در تحقیقات کوچک و محلی، تهیه عکس یا تصویر مقرن به صرفه نیست و یا مقیاس این عکسها به اندازه‌ای نیست که بتوان اطلاعات لازم را از آنها به دست آورد. در این گونه موارد حتماً باید جغرافی دان به محل مراجعه کند و از طریق مشاهده عینی و اندازه‌گیری، اطلاعات مناسب را به دست آورد. استخراج و اندازه‌گیری اطلاعات از روی عکسها و یا طبیعت، مستلزم داشتن مهارت‌های مناسب است. کتاب حاضر، این مهارت‌ها را توضیح می‌دهد و به محقق جغرافیا در این زمینه کمک می‌کند. مطالب این کتاب به گونه‌ای نوشته شده است که همهٔ جغرافی دانان با هر سطحی از معلومات و هر نوع گرایش تخصصی، می‌توانند از آن استفاده کنند. روش‌های ارائه شده، ساده‌ترین و در عین حال، دقیق‌ترین روش‌هایی است که با استفاده از آنها می‌توان با کمک وسایل کمتر و ساده‌تر، اطلاعات دقیقی را به دست آورد.

در فصل اول این کتاب، از ماهیت، محدوده، روشها و مهارت‌های میدانی جغرافیا بحث می‌شود. همچنین اهمیت و چهارچوب این گونه درسها در برنامه‌های آموزشی دانشگاهی بررسی شده و نمونه‌هایی از موارد کاربرد اصول جغرافیایی در طرحهای بزرگ اقتصادی و عمرانی آورده شده است. مباحث این فصل نشان می‌دهد که علم جغرافیا از نظر حل مشکلات انسانی در میدان عمل آزموده شده است و در این زمینه کارایی دارد.

در فصل دوم، انواع نقشه‌های پایه از قبیل عکس‌های هوایی و نقشه‌های توپوگرافی به صورتی ساده تشریح شده است.

در فصل سوم، ابزار و مهارت‌های اندازه‌گیری داده‌های مرئی و ثابت مکان، از قبیل بعد هندسی و فراوانی پدیده‌ها توضیح داده می‌شود. در واقع، روش‌های میدانی جغرافیا و مهارت‌های جمع‌آوری داده‌ها مرحله به مرحله و به طور واضح مورد بحث قرار گرفته و هیچ نکته مبهمی برای جغرافی دان باقی نمانده است.

بسیاری از داده‌های جغرافیایی، در محیط مشهود نیست، در نتیجه جغرافی دان یا باید

از طریق مصاحبه با افراد مطلع آنها را به دست آورد، و یا به طور غیر مستقیم و از روی داده‌های مرئی آنها را استنباط کند. روشها و مهارت‌های جمع‌آوری و تنظیم این گونه داده‌ها موضوع فصل چهارم است.

در بیشتر موارد، منطقه و یا جمعیت مورد مطالعه، بسیار بزرگ است و جغرافی دان مجبور است واحدها و اعضایی را به صورت نمونه، برای مطالعه آن منطقه یا جمعیت انتخاب کند. اندازه مطلوب نمونه و روش‌های مناسب نمونه‌برداری و بررسی داده‌ها در فصل پنجم آمده است.

مهم‌ترین امتیاز این کتاب، شرح چگونگی تهیه طرح تحقیق و اجرای علمی و منطقی آن است که به طور مفصل و مرحله به مرحله در فصل ششم بیان شده است. اولین مرحله، انجام دادن کار تحقیقی، تهیه طرح تحقیق و تنظیم روش اجرای آن است. مراحل مختلف طرح تحقیق، از تعیین صورت مسئله تا ساختن فرضیه و روش‌های تنظیم و تجزیه و تحلیل داده‌ها بررسی شده است. در این فصل، همچنین روش صحیح نوشتن و تنظیم نتیجه تحقیق شرح داده می‌شود.

به منظور آشنایی جغرافی دانان با کارهای انجام شده، تعدادی از نمونه‌های عملی در پیوست الف آمده است. این نمونه‌های عملی از گرایش‌های مختلف جغرافیا انتخاب شده و راهنمای خوبی برای همه دانشجویان جغرافیاست. مطالعه کمی کاربری زمین به تحلیل فراوانی انواع کاربری‌های آن نیاز دارد. استفاده از رایانه در مطالعات جغرافیایی، بدون آشنایی با روش‌های طبقه‌بندی تقریباً غیر ممکن است. این طبقه‌بندی‌ها در پیوست «ه» آمده است. این روش‌های طبقه‌بندی، پایه اولیه مطالعات منابع طبیعی است و در بررسی منابع طبیعی ایران، راهنمای مفیدی برای محققان است.

در ترجمه این کتاب، امانت و صداقت در انتقال مفاهیم کاملاً رعایت شده و تمامی جمله‌ها به فارسی برگردانده شده است. از طرف دیگر برای اینکه مفاهیم به گونه‌ای رسا و ساده در اختیار خواننده فارسی‌زبان قرار گیرد، گاهی در ترجمه کلمه یا کلماتی -غیر کلیدی -اضافه یا حذف شده است؛ بدیهی است که این کار فقط برای کمک به انتقال واضح‌تر و صحیح‌تر مفهوم جمله انجام گرفته است.

سخن کوتاه اینکه این کتاب، منبع و مرجع خوبی در آزمایشگاه، کتابخانه،

کلاس درس و میدان کار، برای جغرافی دان است و متن ترجمه شده آن برای کسانی که در استفاده از منابع خارجی توانایی کمتری دارند، مفید است. با این اميد که این ترجمه، گام مثبتی در زمینه توسعه جغرافیای کاربردی و حل مسائل اجتماعی و اقتصادی کشورمان باشد.

به بهانه زنده نگهداشتن یاد شهیدان والامقام میهن اسلامی خود و ارج نهادن به ایشار بزرگ آنان، این اثر را به تنها برادرم «ابوالفضل» که در سن ۱۸ سالگی در عملیات کربلای پنج (۱۳۶۵/۱۰/۲۵) به درجه رفیع شهادت نایل آمد تقدیم می کنم.

پهلوی علیجانی

مقدمه مؤلف

مشاهده مستقیم، منبع عمدۀ اطلاعات، در تاریخ جغرافیا ریشه‌ای عمیق دارد. سالهاست که از مطالعات میدانی به عنوان روشی برای تدریس و ابزاری برای تحقیق در جغرافیا استفاده می‌شود. در عین حال، در سالهای اخیر، تحقیقات متعدد و مهمی در جغرافیا انجام پذیرفته که به کارهای میدانی متکی نیست و نمی‌باشد هم متکی باشد؛ چون در این گونه تحقیقات، داده‌های دست اول اهمیت چندانی ندارد. از طرف دیگر، بعضی از مسائل تحقیقاتی جغرافیا تماماً و یا بعضاً به اطلاعات تهیه شده در مطالعات میدانی متکی است؛ زیرا داده‌های مورد نیاز این نوع تحقیقات یا در منابع مکتوب موجود نیست و یا اگر هم باشد، از نظر مقیاس و زمان تهیه و یا ویژگیهای دیگر با اهداف مسئله تحقیق مورد نظر مناسب نیست.

در این کتاب دیدگاههای فراوان همراه با انواع روشهای فنون جغرافیایی برای جمع‌آوری نظاممند داده‌های میدانی ارائه شده است. این کتاب در اصل برای کسانی است که می‌خواهند در جغرافیای کاربردی تخصص یابند و فکر می‌کنند که انجام کارهای میدانی قسمت اصلی کارهای روزمره آنها خواهد بود. موضوعات کتاب حاضر به صورت کلی مطرح شده است و برای دانشجویان و پژوهشگرانی نوشته شده است که در جغرافیا و رشته‌های نزدیک به آن کار می‌کنند و اطلاع‌شان از کارهای میدانی بسیار اندک است و یا اصلاً اطلاعی ندارند.

در حال حاضر، اغلب گروههای آموزشی جغرافیا در دانشگاهها، درباره مهارت‌های میدانی درس‌هایی را به دانشجویان ارائه می‌دهند. این درسها به دو گروه تقسیم می‌شود:

۱. درس‌هایی که تأکید عمدۀ آنها بر آموزش مهارت‌های میدانی است و انواع روشهای فنون و مهارت‌های مربوط به موضوعات مختلف جغرافیا را شامل می‌شود.
۲. درس‌هایی که در آنها بعضی از مهارت‌های میدانی تدریس می‌شود، اما بر یک موضوع خاص جغرافیایی تأکید دارد؛ مانند جغرافیای شهری و ژئومورفولوژی.

این کتاب برای درس‌های گروه اول نوشته شده است؛ زیرا موضوعاتی آن، شاخه‌های اصلی جغرافیا را، اعم از طبیعی یا انسانی، دربر می‌گیرد. در نتیجه، مهارت‌های میدانی بسیار پیچیده مربوط به تحقیقات پیشرفته یک شاخه به خصوص جغرافیا، در آن بیان نشده است و نمی‌تواند به عنوان یک کتاب درسی برای مساحی، جغرافیای طبیعی، یا جغرافیای شهری کاربردی و غیره استفاده شود.

تأکید بیشتر کتاب بر مهارت‌ها و روش‌های جمع‌آوری داده‌های اولیه از طریق مشاهدات میدانی است و بر خلاف کتابهای تحقیقی دیگر، بحثهای گسترده نقشه، تفسیر عکس‌های هوایی، مهارت‌های آماری، روش‌های تحلیل و یا نظریه‌های مختلف را طرح نکرده است. فرض بر این است که محقق از مفاهیم، دانش و فنونی که در درسها و تجارب دیگر آموخته برای حل مسئله تحقیقی ویژه خود استفاده کند.

این کتاب، تنها کتاب معتبر در زمینه کارهای میدانی نیست و هرگز هم نمی‌تواند باشد، چون مناطق و سازمانهای تحقیقاتی، دانشجویان، زمینه فکری و علاقه مریبان، همیشه یکسان نیست و درس میدانی مؤثر باید با اوضاع محلی متناسب باشد. این کتاب برای درس به خصوصی نوشته نشده است؛ بلکه چهارچوب کلی کار میدانی را بیان می‌کند و مربی یا استاد می‌تواند متناسب با اهداف کلی درس خود بعضی از قسمتهای آن را به طور خلاصه و بعضی دیگر را به تفصیل تدریس کند و در نهایت باید گفت تحقیق میدانی یعنی یادگیری همراه با عمل و حق این است که هیچ چیزی نمی‌تواند جایگزین تجربه عملی میدانی شود. این کتاب فقط نظریه، فلسفه و مفاهیم مربوط به انواع مهارت‌های میدانی را شرح می‌دهد، اما دانشجو باید با انجام دادن تحقیقات میدانی ماهر و ورزیده شود.

نویسنده‌گان کتاب، لونسبیری و آلدريچ به ترتیب، مدت ۴۰ و ۲۰ سال تحقیقات میدانی مداوم انجام داده و درس‌های مربوط به آن را تدریس کرده‌اند. هریک، حداقل سالی یک درس میدانی را در طول مدت ۱۷ سال تدریس کرده‌اند. روشها و مهارت‌های عرضه شده در این کتاب، همان است که مؤلفان آن طی سالها تدریس برای یک درس میدانی مقدماتی، عملی و مناسب یافته‌اند. در این چاپ، مطالب تازه‌ای به فصل دوم (نقشه‌های پایه) درباره استفاده از اورتوفوتوکوادها^۱ و تصویرهای ماهواره‌ای اضافه شده است. مطالب فصل

1. Orthophotoquadrangles

سوم افزایش یافته، مشتمل بر اطلاعات جدیدتری درباره میکرورایانه هاست و کار میدانی تجربی به آن اضافه شده است. مثالهای تازه‌ای درباره روش‌های نمونه‌برداری و تهیه پرسشنامه از اطلاعات مشخص هر ناحیه به فصلهای چهارم و پنجم اضافه شده و در فصل ششم، بخش تازه‌ای درباره تهیه طرح تحقیق گنجانده شده است. دو پیوست جدید هم درباره روش‌های طبقه‌بندی و مقیاسهای اندازه‌گیری به کتاب افروده شده و پیوستهای قبلی هم با تجدید نظر و گستردگی بیشتر آورده شده است.

چاپ دوم کتاب با همت و همکاری افراد بسیاری تحقق یافته است. نویسنده‌گان کتاب از توصیه‌های ارزنده و تشویقهای خانم کتی نی^۱ کارمند شرکت انتشاراتی چارلز ای. میرل^۲ و خانم آن دالی^۳ به خاطر ویرایش خوبش تشکر و قدردانی می‌کنند. همچنین آنها از این افراد به خاطر مطالعه پیش‌نویس کتاب و ارائه پیشنهادهای سازنده تشکر می‌کنند: لورا کونکی^۴ از کالج دارتmouth^۵، جان وستفال^۶ از دانشگاه ایالتی سانفرانسیسکو، سونا آندروز^۷ از دانشگاه مینه سوتا^۸، و لارنس گراسمن^۹ از پلی‌تکنیک ویرجینیا. همچنین نویسنده‌گان از صدها دانشجوی دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد، که طی سالها تدریس کارهای میدانی با آنها تماس مستقیم داشته‌اند، قدردانی می‌کنند. ما امیدواریم به همان اندازه که ما از آنها آموخته‌ایم آنها نیز از ما آموخته باشند.

جی. اف. لونسبیری^{۱۰} - اف. تی. آلدrijج^{۱۱}

-
1. Kathy Nee
 2. Charles E. Merrill
 3. Anne Daly
 4. Laura Conkey
 5. Dartmouth
 6. John Westfall
 7. Sona Andrews
 8. Minnesota
 9. Lawrence Grossman
 10. J. F. Lounsbury
 11. F. T. Aldrich

پیشگفتار

کار میدانی، سنتی قدیمی و ارزشمند در جغرافیاست. بهترین راه شناخت یک منطقه، مشاهده عینی آن است و هیچ کس نمی‌تواند ادعا کند که جایی را بدون مشاهده حضوری آن، کاملاً شناخته است. کارل او ساور^۱، می‌گوید که «جغرافی دانان مسافرانی‌اند که هر موقع لازم باشد از تجارب دیگران و هر موقع بتوانند از مشاهدات خود استفاده می‌کنند». اولین جغرافی دانان، جهانگردانی بودند که با گفتن داستانهایی درباره عجایب و شگفتیهای سرزمینهای دیگر، دوستانشان را مجدوب می‌ساختند و حتی امروز هم جغرافی دانانی هستند که افرادی بسیار، بدون هیچ گونه احساس ناراحتی، کنار آنان ساکت می‌نشینند و به داستانهای مسافرتها یاشان گوش می‌دهند.

یک مسافر واقع‌بین، به خصوص اگر ناظری حساس هم باشد، ممکن است از منطقه مورد مشاهده احساسی خاص برداشت کند، اما اغلب مشاهدات مسافران، ظاهری، سطحی و نامنظم است. موقعی که رهروان و آموزندهای جغرافیا به تدریج آگاه‌تر شوند، در می‌یابند که آگاهی واقعی از ماهیت مکانها و مناطق باید بر اساس اطلاعاتی بسیار فراوان‌تر از برداشتهای کوتاه‌مدت و زودگذر یک مسافر باشد و آنگاه به مهارت‌های مشاهده‌ای و اندازه‌گیریها و ثبت بسیار دقیق عوارض مورد علاقه خود دست می‌زنند. ابداع مهارت‌های لازم برای جمع‌آوری منظم داده‌هایی که در صورت عدم استفاده از این مهارت‌ها در دسترس نبودند، نقش مهم و بلکه مهم‌تری در جغرافیای قبل از جنگ جهانی دوم یافت. حتی برخی از این هم جلوتر رفتد و جایگاه «کار میدانی» را بسیار بالا برداشت و گفتند که هیچ جغرافی دانی تا زمانی که به روی زمین نرود و چکمه‌هایش را گلی نکند موفق و مشهور نمی‌شود.

چکمه‌های گلی بعد از جنگ جهانی دوم در جغرافیا از مد افتاده و موضوع جغرافیا از مسائل تجربی و فیزیکی به مسائل مطلق و نظری تغییر یافته است. بیشتر جغرافی دانان، شیفتۀ دورنمایی شدند که بر اثر افسون‌گریهای عصر الکترونیک برای آنها به وجود آمده بود، و

1. Carl O. Saur

طیف گسترده‌داده‌های گوناگونی که سازمانهای عمومی جمع‌آوری و منتشر می‌کردند، سبب شد که جغرافی دانان بیشتر و بیشتر بر منابع اطلاعاتی دست دوم متکی شوند. اما به هر حال، امروز هم جغرافی دانان مجبورند که خودشان به میدان بروند و داده‌های مورد نیاز را، که به طریق دیگر نمی‌توان آنها را تهیه کرد، جمع‌آوری کنند. برای آنها که به شدت بدون هیچ اندیشه‌ای و به داده‌های دست دوم متکی‌اند، جمع‌آوری داده‌های دست اول یک تجربه آموزشی سودمند است، زیرا همه آنها اغلب از مشکلات و روش‌های جمع‌آوری اطلاعات در روی زمین با خبر نیستند و از اشتباه و خطاهایی که ممکن است بر اثر اتخاذ تصمیمهای خودسرانه در طبقه‌بندی داده‌ها پیش آید، بی‌اطلاع‌اند. کار میدانی باید یک شک سالم و سازنده نسبت به همه داده‌های چاپ شده به وجود آورد. کار میدانی، فعالیتی شدید و سخت است که به حداکثر استفاده از استعداد، قدرت و توانایی فکری و جسمی همه شرکت‌کنندگان نیاز دارد. کار میدانی، برای آنهایی که به منظور ابداع و ایجاد مهارت‌های لازم برای شناخت یک منطقه و لذت بردن از این شناخت، مطالب بسیاری می‌خوانند، شادی و خوشحالی می‌آورد، زیرا هیچ تجربه‌ای به اندازه کشف و شناخت شخصی افراد لذت‌بخش نیست.

اجرای هر کار میدانی، روش خاص و مسائل مربوط به خود را دارد و تعداد مهارت‌های میدانی با تعداد سؤال‌های بدون پاسخ و تعداد جغرافی دانانی که می‌خواهند این سؤال‌ها را جواب دهند، برابر است؛ تنها عامل تعیین‌کننده، در این زمینه، نبوغ فردی محقق است. ویژگی و محتوای کار میدانی و درسهای میدانی جغرافیا از یک گروه جغرافیا تا گروه دیگر و از استادی نسبت به استاد دیگر تفاوت آشکار دارد و هیچ‌کس نباید سعی کند یک درس میدانی استاندارد برای همه تدوین کند؛ اگر چه طی دوره‌های گذشته بعضی از روشها و مهارت‌های استاندارد وجود داشته است. نویسنده‌گان این کتاب، از دیکته کردن روش خاصی به دیگران برای انجام دادن کار میدانی اجتناب کرده‌اند، ولی در عوض از تمام روش‌هایی که جغرافی دانان برای سهولت جمع‌آوری اطلاعات میدانی ابداع کرده‌اند، ترکیبی واقعی فراهم آورده‌اند.

جان فریزر هارت^۱

1. John Fraser Hart